

СРЕЩУ НОВА ГОДИНА

Вънъ е снѣжна нощъ. Буенъ огънь гори въ камината. По низкитѣ полици свѣтятъ калайдисани сахани и глечосани паници. Бѣли менци сж окачени на джбови клечки, зазидани въ стената.

Въ горния кѣтъ, срещу пещьта, гдето се пече млинътъ, седи дѣдо Христо. До колѣното му се облегнало най-малкото ми сестриче. Майка ми запалва кандилото предъ иконата, па приседне и тя на едно колѣно срещу пещьта да нагледва, като се пече млинътъ. Баба Краса кжса пѣпка по пѣпка отъ дрѣнова клонка. Тя слага пѣпкитѣ въ зелената паница и нѣщо нарича. Когато дойде уречениятъ часъ, тя ги хвърля въ огъня. Пѣпкитѣ силно пукатъ и предричатъ бжднинитѣ ни.

Кѣмъ полунощъ дѣдо излиза

на чардака. Той гледа звездигѣ. По тѣхъ познава, кое време е. Ще чака, докато наближи Нова година. И хлопне ли се вратата, и дѣдо влѣзе при насъ, знае се,

че Нова година е дошла. Тогава всѣки взема приготвената сурвакница и сурвакаме подредъ стари и млади.

Ив. Кириловъ

КОЛЕДНА КАМБАНА

Биятъ коледни камбани динъ-данъ... чакъ до небесата, дано скоро да настанатъ дни честити на земята!

Да олекне на душитъ и на млади, и на стари, на стопанитѣ честитѣ да запѣятъ коледари.

И децата съ нови дрешки и обувки, като лани,

живо здраво да посрещнатъ съ радостъ този свѣтълъ празникъ.

И на коледна елхичка да се радватъ тѣ честити, всѣка кжща ведно всички да сж весели и сити.

Динъ-данъ, динъ-данъ въ небесата биятъ коледни камбани, дано скоро на земята дни честити да настанатъ!

Христина Стоянова